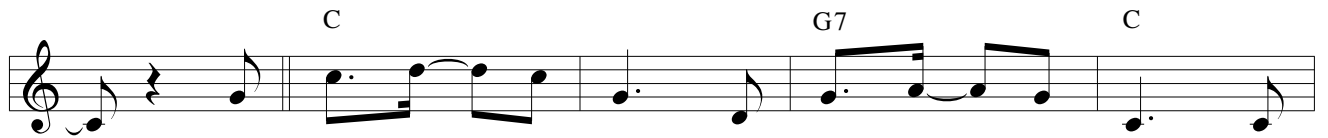

BUỒN ĐẾN BAO GIỜ

LÊ UYÊN PHƯƠNG

CHẬM BUỒN

Trời mưa mãi mưa hoài Thần tiên giấc mơ dài Vào

cuộc đời sỏi đá biết mình si mê Buồn ơi đến bao

giờ Còn thương đến bao giờ khi mùa thu còn mang tiếng buồn đêm

bè Vòng tay đã buông rồi chán chường in trên nét

môi Muốn lệ sầu dâng nữa thôi đem vào nhau Dung

nhau mang tình yêu Còn ánh sáng buy hoàng Tìm ánh mắt tìm

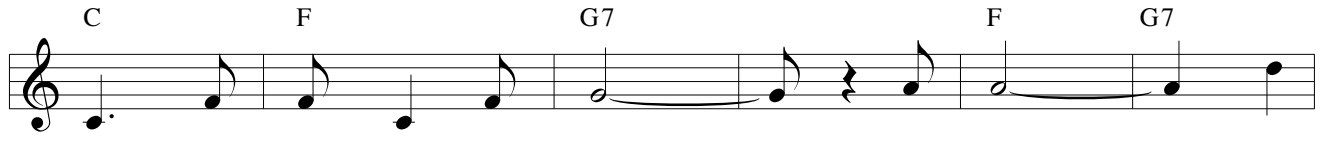
suối tóc khi còn thơ ngây Vành môi khép mong chờ Người

đi dáng bơ phờ Sao còn đem tiếng khóc ước vọng ân tình

Em ơi Lá đỏ hoa tàn Đếm tuổi cuộc

đời trên hai bàn tay tròn Em ơi Em

ơi Xuân nào tàn Thu nào vàng môi nào ngõ ngàng

Nằm nghe tiếng mưa nguồn Tưởng em bước chân

buồn Đang vỗ về lá úa trong lòng đêm thu Buồn

ơi đến bao giờ Còn thương đến bao giờ Thương

nụ cười đơn côi thảng đọa năm chờ